

שלושת חבריו לתא היו טרודים בהכנות אחרונות לקראת יציאתם לחדריהאיכל. לארוחת המישמרת השנייה.

שלושת האסירים רעוליהפנים הגיעו לדלת התא מיספר 1. ופתחו אותה במפתח שהיה ברשותם. את שלושת האסירים ה' אחרים הבריחו מן התא הקטן והצר. יפת נגר התעורר בבהלה. ומהיר להיצמד לאחד הקירות. "אל תהרגו אותי, אל תהרגו אותי!" התחנן לפני האלמוגים. מוטהבר זל פגע בראשו, והוא הוטל אל הריצפה. "ידעתי שזה יהיה הסוף. אמרתי להם 'מיילמל, קודם שחזר הסכין הארוך לחזרו. יפת פלט צעקה עמומה, והכרתו אבדה.

מיד לאחר-מכן נשמעה צפירה בכל רחבי בית-הסוהר. שלושת האסירים מיהרו לעזוב את התא ולהשליך בדרכם את מוטהברזל ואת הגופיות, אך הספיקו עוד למחות את טביעות-אצבעותיהם מדלת ה' תא, מהסכין ומוטהברזל. סוהרים מבוהלים מיהרו, לבושים-למחצה, לכיוון חדר-האוכל, שם השתוללה המתומה הגדולה ביותר שידע כלא שאטה מעודו. שעות אחדות לאחר-מכן נפטר יפת נגר, בכית-החולים הממשלתי בעפולה. מי רצח אותו בכלא?

שבועות אחדים לפני-כן שהה יפת נגר בכלא כפר-יונה. אשתו שוש, אחיו נפתלי וחיים ואחותו מרגלית, סיימו ביקור קצר אצלו. בזמן הביקור ניראה יפת תשוש ונפחד. "עומדים להרוג אותי, אני יודע שהם יגיעו לכלא. לסוהרים ולהנהלת ה'

פעמיים התנקשו בכלא בחייו - שילטונות הכלא עצמו עין - ובפעם השלישית הוא נרצח בדם קר בתאו, על-ידי שליחי בית-הדין של העולם התחתון

קורה בבתי-הכלא. בעלי נרצה בגלל חוסר חשומת-הלב של הנציב, לכל אזהרותי ו' אזהרות בעלי."

"הוא סירב לשלם דמי-חסות!"

אחיו של יפת, נפתלי נגר, טוען כי הוא יודע כימעט בוודאות מי אחראי ישירות לרצח אחיו. סיפר נפתלי: "בזמנו ניהל אחי את הדיסקוטק סטאטנה בפתח-תיקווה. בשנים האחרונות יש נוהג בפתח-תיקווה: או שמשלמים דמי-חסות לכנו" פיות-פושעים, או שמשלמים דמי-הגנה ל' מישטרה. יפת היה אדם קשה, וסירב לשלם. לא למישטרה ולא לחבורת, גיבעת-שמואל, או שגבתה דמי-חסות כימעט מכל בעל-עסק בפתח-תיקווה.

"כנופיית גיבעת-שמואל' ניסתה לסי' חוט ממנו דמי-חסות. יפת התלונן במישט' רה, ולא פחד גם להופיע בבית-המשפט ולספר כל מה שהוא רצה לנצל. חלק מאנשי גיבעת-שמואל' נכנסו לכלא. בגלל זה חיפשו את יפת, ומצאו אותו לבסוף בכלא שאטה."

גם ביחס לנסיבות שפיתחו של יפת יש לבני-מישפחתו טענות רבות. סיפרה מרג' לית, אחותו הבכירה של יפת: "אני יודעת שליפת היו קשרים עם העולם-התחתון. את הקשרים האלה רצה לנצל. בין השאר, ראובן בן-שמה, בעל חנות במרכז פתח-תיקווה, לאחר שהיתה אצלו פריצה ונגנב רכוש בשווי של למעלה מרבע מיליון לירות הוא פנה ליפת, כאל יודע, שימצא עבורו את הסחורה הגנובה. הוא הכריז גם על פרס בסך 30 אלף לירות.

יפת ניצל את קשריו. באחד הלילות בא אל ראובן, ולקח אותו אל הסחורה הגנובה, שהיתה בפרדס ליד פתח-תיקווה. אחרי שראובן שילם לפרוצים, באמצעות יפת, שמונת אלפים לירות, נותרו במקום הוא ויפת. אז הגיעה המישטרה, ועצרה את אחי.

"מאוחר יותר נסגר התיק הזה. הוא נפתח מחדש לאחר הרצח וההתאבדות, שהיו בביתו של יפת. ראובן דעבול, צעיר אלום, שאביו מודיע מישטרה, הציק לבחורה בדיסקוטק של יפת, סטאנה. ה' בחורה פנתה לעזרת יפת וחברו, דויד אולאי. הם לקחו אותה לביתו של יפת, (המשך בעמוד 36)

מן שישן. הוא כמעט נהרג. פעם אחרת, סיפר לי, השליכו עליו תה חם, גם-כן בזמן שישן. הסוהרים ידעו מזה, ועצמו עין. האסירים שעשו את זה ידעו תמיד להיעלם בזמן.

"החלטתי לפנות להנהלת בית-הסוהר. ביקשתי קודם-כל שיעבירו את יפת מכלא כפר-יונה. סירבו לשמוע אותי, ורק אחרי ניסיונות-הרצח הוא הועבר לכלא שאטה. אבל שם רק התחילו הצרות האמיתיות שלו. שמו אותו בתא סמוך למירפאה. אסירים רבים עברו כל שעות היום והלילה ליד תאו, ופעמים אחדות ניסו לגמור עליו. תמיד לעיני סוהרים.

"פניתי להנהלת כלא שאטה. ביקשתי להעבירו לכלא מעשיהו. סך-הכל הוא לא פושע גדול, אמרתי למנהל הכלא, והוא הואשם על לא עוול בכפו באחזקת רכוש גנוב. התשובה שקיבלתי לכל פניות היתה שמיעון גילעם, ראש ענף פניות הציבור בנציבות בתי-הסוהר, הוא ענה לי: עם כל הבנתנו למצב המישפחה, לא נוכל בשלב זה להעביר את יפת נגר מבית-סוהר שאטה. בכל התשובות לא התייחדו בכלל לחששות המבוססים שהבאתי, שמתכוונים להרוג את בעלי בתוך בית-הכלא.

"אחרי חודש נוסף כבר היה לי ביטחון גמור שינסו לרצוח את יפת בקרוב. כל פתח-תיקווה ידעה את זה. גם המישטרה. צאמר לי עלידי איש-מישטרה, שאם אשלם למישהו בנציבות בתי-הסוהר, ידאגו שיפת לא ימות בכלא. אני פניתי למנהל כלא שאטה, רוזיליו. רק אחרי חלק רב, צעקות שהקמתי ואיומי-שביחה לפני הכלא, הסכים להפגיש אותי עם יפת ועם עובד סוציאלי של הנציבות בנוכחותו. הוא חתם בהזמנות זו, בנוכחותי ובנוכחות העובד הסוציאלי, על מיסמך שבו נכתב: אנחנו נגיהו אחראים לחייו של יפת נגר."

אחרי שקיבלתי את ההודעה על הירצחו של בעלי מיהרתי לכלא שאטה, לא נתנו לי להיכנס, וורקו לי החוצה את הבגדים שלו. כל המיטמכים, שהיו ברשותו, ובהם הוכחות שעומדים לרצוח אותו, בידיעת הנהלת הכלא והסוהרים, נעלמו. מנהל הכלא סירב לשוחח אתי, והוא הכחיש בכלל את כל האזהרות הרבות שהפניתי אליו, בדבר התיכנון לרצוח את יפת. עכ' שיו מאשימים אותי שאיימתי לרצוח את מנהל הכלא. אני מתכוונת להתחיל לשבות ליד הכלא עד שלאריה גיר, נציב שירות בתי-הסוהר, יתחיל להיות איכפת מה

מספרת שוש: "מאו שהכרתי את יפת, בעלי, ניסתה המישטרה להיטפל אליו ולהכניס אותו לבית-הסוהר. השנ' אים שלו דאגו שירצחו אותו בפנים, אם היה נרצח בחוץ, היו למישטרה צרות עם חקירות. להם היה נוח יותר שיירצח בתוך בית-הסוהר.

"נהיה אחראיים לחייו!"

מאז שיפת נכנס לכלא, בהתחלה לכפר-יונה ואחר-כך לשאטה, קיבל-תי הרבה איומים. שלושת החודשים שהיה בכלא עד שנרצח היו עבורי סיוט. נאמר לי במפורש שמתכוונים, לגמור' את בעלי בתוך תאו. מקביל לאיומים האלה, ב' ביקורים המעטים שאיפשרו לי לעשות אצלו, סיפר לי יפת איך מתעללים בו אסירים מסויימים. פעם השליכו בקבוק מולוטוב, שאולתר ממנורה, לתוך תאו בו

כלא לא איכפת אם ירצחו אותי." אמר לבני-מישפחתו. בדרכו חזרה מהביקור לתאו, מלווה בסוהר, התנפלו עליו ארבעה אסירים, חבושי שקים על פניהם, מצויידים בסכ' נים וכמוסות-ברזל. לפני שנשמעה צעקת הסוהר, ובעיקבותיה צפירה ברחבי הכלא, הספיקו האסירים לדקור את יפת נגר ב' ראשו.

ימים אחדים לאחר-מכן התנפלו אסירים אחדים רעולייפנים על יפת בדרכו, כש- היה מלווה על-ידי סוהר, לחדריהאוכל, וניסו לחנוק אותו. מי ניסה לרצוח את יפת בכלא כפר-יונה?

"בתוך כתייהכלא יש אסירים שעושים כרצונם, בגיבוי הסוהרים והנהלות בתי-הסוהר". טוענת שושנה (שוש) נגר (מר' ציאנו), אשתו השלישית של יפת, הנמ' צאת עתה בחודשי הריונה האחרונים. "החוק הפקיר את בעלי, למרות שכל ה' מנהלים וגם נציב בתי-הסוהר, אריה גיר, ידעו שמתכוונים לרצוח אותו."

החוק הפקיר אותו!"

טוענת שושנה (מימין), אשתו של יפת נגר, שנרצח בכלא שאטה. בני מיש' פחת נגר, נפתלי (באמצע) ואחות הנרצח גאולה (משמאל) פתחו עתה במסע ציבורי, נגד מה שהם מכנים, "הקשר בין שילטונות הכלא ואסירים מסויימים, אשר הביאו לרציחת יפת."